

ת"פ 1202/02/17 - מדינת ישראל נגד יוני סדון, אדיר גרבי

בית משפט השלום בחדרה

24 אוקטובר 2019

ת"פ 1202-02-17 מדינת ישראל נ' סדון ואח'

בפני כב' השופט אביהו גופמן, שופט בכיר
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים
1. יוני סדון
2. אדיר גרבי

החלטה לגבי נאשם 2

1. המדובר בבקשה להשבת תפוסים והסרת שיעבוד שהוגשה ע"י ב"כ הנאשם מס' 2.
מעיון בבקשה עולה, שמתוך סכום של כ- 49,000 ש"ח נותר סכום של כ- 34,000 ₪ המוחזק ע"י המאשימה (המשיבה בבקשה זו) לאחר שסכום של כ- 15,000 ₪ הוחזר למבקש.
2. ע"פ החלטתי מיום 24.3.19 הוסר השיעבוד על הרכב וכן בוטל איסור עשיית דיספוזיציה ברכב כך שכיום נותרה הבקשה להשבת יתרת סכום הפיקדון הנמצא בידי המשיבה (כאמור סכום של כ- 34,000 ₪).
ב"כ המאשימה חולקת על בקשת ב"כ הנאשם 2 להחזיר את יתרת סכום הפיקדון בטענה שמאחר ובגזר הדין לא התייחס בימ"ש לעניין הבקשה לחילוט הכספים, הרי ניתן גם כיום, למעלה מ- 7 חודשים מאז מתן גזר הדין, ליתן החלטה לעניין חילוט הכספים.
3. אציין מיד שאכן, ע"פ הפסיקה, קיימת סמכות להגיש בקשה לחילוט, גם לאחר מתן גזר הדין וזאת ע"פ סעיף 39 (ג) לפקודת סדר הדין הפלילי אך איחור בהגשת בקשה למתן צו חילוט ללא סיבה מוצדקת, יש בכך כדי להוות שיקול לדחיית הבקשה (ר' ע"פ 1000/15).
סמכות מנהלית ראוי לה שתהא מופעלת באחריות ובהגנות ומוטב לו שנושא החילוט יידון בד בבד עם הטיעונים לעונש. הגשת בקשה למתן צו חילוט לאחר מתן גזר הדין יהא בגדר יוצא מן הכלל.

במקרה זה אין מחלוקת שהטענה נטענה במסגרת הטיעונים לעונש לעניין חילוט הכספים ואף יש התייחסות לכך בכתב האישום, אך בימ"ש, במסגרת גזר הדין, סבר שאין מקום להכריז על הנאשם כסוחר סמים ונמנע מחילוט הרכב, ולא התייחס לעניין חילוט הכספים.

אין מחלוקת שלמעשה נטען לגבי חילוט הכספים ואין מדובר בהגשת בקשה באיחור אלא שבימ"ש לא התייחס בהחלטתו לשאלה זו. בנסיבות אלה, סבור אני שהיה מקום להגיש ערעור על גזר הדין ולא להסתפק בהגשת בקשה נוספת בעתיד כל שכן התייחסות במסגרת תגובה לבקשה להשבת הכספים כך שבקשה ע"י המאשימה לא הוגשה כלל (כל שכן לא הוגש ערעור).

4. מעבר לדרוש אציין שע"מ שבימ"ש ישקול היעדרות לבקשה למתן צו חילוט, גם אם הוגשה שלא במועד או מסיבה אחרת, יש צורך בהוכחת זיקה ברורה בין העבירות לבין החפץ אותו מבקשים לחלט (במקרה זה סכומי כסף).

במקרה זה אין כלל התייחסות לעניין הזיקה בין ביצוע העבירות לכספים וגם אם קיימת זיקה כלשהי, הרי אין היא בעוצמה המצדיקה היעדרות לאמור בתגובה לבקשת ב"כ הנאשם 2.

אכן בטיעונים לעונש פירטה ב"כ המאשימה את ההצדקה לחילוט הכספים אך המדובר בטיעון כוללני ביותר בו נטען כי "הנאשם ביצע את העבירות בדרך קבע והפרנסה שלו היתה לסחור בסמים". דא עקא שהנאשם לא הוכרז כסוחר סמים.

לאור כל האמור, סבור אני שאין מקום למתן צו חילוט אשר גם לא יעמוד במבחני הסבירות אשר מצדיקים פגיעה בקניינו של אדם.

אני מורה על השבת התפוס שהינו יתרת סכום הכסף שנמצא בידי המאשימה ואשר נתפס מנאשם מס' 2.

העתק החלטה זו יישלח לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תש"פ, 24 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.

וקלד על ידי